

Verslag Bijeenkomst De Verandering

Warmte, betrokkenheid en reuring omschrijven deze avond. Een goed bezochte avond, die werd ingeleid door werkgroepsleden Twan en Agnes. Het toetsen van de hoop in de zorg en het bewerkstelligen van de visie van Jan Rotmans waren de eerste klanken. Die de noodzakelijke overgang van een verticale centrale maatschappij naar een horizontale op samenwerking gebaseerde maatschappij beschrijft in het boek 'In het oog van de orkaan'. Tevens inspiratiebron voor de bijeenkomsten reeks van De Verandering.

Breder beschouwd is het thema buurtzorg. Immers, iedereen krijgt met zorg en dienstverlening te maken. De bevestiging hiervan was de avond ervoor al op het journaal te zien: maar liefst een tekort van 10.000 verpleegkundigen. Om door te gaan op de huidige thematiek: waar blijf ik nu als cliënt of beter gezegd als mens. De samenleving wenst minder bureaucratie, een kleiner verschil tussen deze cliënt-mens verhouding en een verwijdering van de tussengelegen managementlaag. De oplossing: zorgcoöperaties en zorggemeenschappen. De woorden van onze Twan.

Cora, vijfjarig medewerker van Buurtzorg met grote bewondering voor haar baas Jos de Blok, heeft voor zover ze kon de vrijheid genomen om ons eens haarfijn te laten zien hoe deze wensen momenteel verwezenlijkt worden in Eindhoven en de rest van Nederland. En zelfs buiten Nederland wordt gebiologeerd toegekeken.

Zijn, verenigen en respect zijn zagezegd de uitgangswaarden van Buurtzorg, dat inmiddels dit jaar zijn tienjarig jubileum mag vieren. Centraal bij Buurtzorg en zo ook in de verhalings staat de cliënt of liever gezegd zorg-vragende mens. De geïnteresseerde mens, onze bezoekers deze avond, hadden hier wel oren naar en hebben zodoende tevens een centrale rol opgeëist.

Het hemd is Cora ternauwernood van het lijf gevraagd. Hieruit bleek onder andere dat de zelfsturende wijkteams de komst van nieuwe zorgvragers zelf evalueren. Dat zij zelf een intake houden dat wil zeggen: (meermaals) komen buurten zodat ze de benodigde tijd kunnen indiceren en verantwoorden naar het zorgkantoor. Het zorgkantoor dat vervolgens de verleende hulp van Buurtzorg volledig vergoedt sinds de eigen bijdrage is vervallen. Wat betekent dat er wel een indicatie wordt gesteld maar op mensgerichte wijze. Of, zoals Agnes het verwoordt: deze indicatie praat met de mens (wat moet, wat kan, wat wil), reguliere indicaties praten met (zelfredzaamheids-) protocollen. Als concurrentie zien ze zichzelf echter niet: ze verwijzen ook door naar andere organisaties en wensen niet de zorgcentra zorg over te nemen. Soms is het niet menslievend om mensen thuis te laten wonen. Teamleden van Buurtzorg moeten verpleegkundigen zijn en wijkverpleegkundigen worden. Ook is er sprake van (bij)scholing. En gelukkig lijken ze het nog wel een tijdje uit te houden sinds dit het gewenste werk is: met mensen werken, het geen fulltime werk is en er naar elkaar wordt omgekeken tijdens vergaderingen en barbecue sessies.

Hoopvol wordt naar de leeftijd van Jos de Blok gevraagd, een man met zoveel capaciteit moet immers ook nog wel even meegaan. Zeker aangezien meerdere bezoekers vanuit hun (in)directe omgeving positieve ervaringen hebben, met name door de kleine hoeveelheid gezichten. Een enkeling suggereert zelfs dit te vertalen tot een basisgemeenschap in samenwerking met parochies. En zo was deze avond naast warm, betrokken en interactief ook inspirerend.